

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/167/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920202258
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5920202258.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobkyne: Ing. H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. X, H., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00151866, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o zaplatenie 133,20 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10C/41/2020-124 zo dňa 23. septembra 2021 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Ružomberok č.k. 10C/41/2020-137 zo dňa 2.11.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako „súd prvej inštancie“) v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci sumu 133,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z uvedenej istiny od 05.08.2020 do zaplatenia.

2.1.Východiskovo súd prvej inštancie vymedzil, že žalobkyňa svoj nárok uplatnila s odkazom na rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline, Krajského dopravného inšpektorátu č. KRPZ-KDI-SK-50/7017 z 19.7.2017. Tomuto rozhodnutiu predchádzalo konanie Okresného riaditeľstva PZ - ODI, ktorý rozhodnutím o priestupku ORPZ-RK-ODI2-P-362/2016 z 5.5.2017 rozhodol, že obvinený z priestupku Ing. I. X. porušil ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom mu bola uložená pokuta vo výške 150 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov. Na základe odvolania obvineného Ing. I. X., Krajský dopravný inšpektorát v Žiline rozhodnutím o odvolaní zo dňa 19.7.2017 č. KRPZ-ZA-KDI-SK-50/2017 odvolanie účastníka konania Ing. I. X. zamietol a rozhodnutie o priestupku zo dňa 5.5.2017 potvrdil.

2.2.Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 27Sa/10/2017 zo dňa 10.1.2018 v konaní o správnej žalobe, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline, Krajského dopravného inšpektorátu, rozhodnutie KRPZ-ZA-KDI-SK-50/2017 zo dňa 19.7.2017 zrušil a vec vrátil žalovanému, teda Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Žiline na ďalšie konanie. Následne Krajský dopravný inšpektorát, Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline rozhodnutím zo dňa 13.4.2018 zrušil rozhodnutie o priestupku zo dňa 5.5.2017 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

2.3.Okresný dopravný inšpektorát, Okresného policajného zboru v Ružomberku vo veci ORPZ-RK-ODI2-P-362/2016 rozhodol o priestupku opätovne dňa 14.12.2018 tak, že Ing. I. X. svojim konaním popísaným vo výrokovvej časti rozhodnutia o priestupku porušil ustanovenia zákona č.8/2009 Z.z. o

cestnej premávke, bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), k) Zákona č.372/1990 Zb. a bola mu uložená pokuta vo výške 150 eur, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov, pričom do času zákazu činnosti sa započítava čas, po ktorý páchatel' na základe rozhodnutia OR PZ v Ružomberku zo dňa 5.5.2017 v spojení s rozhodnutím druhostupňového správneho orgánu Krajského riaditeľstva v Žiline, Krajského dopravného inšpektorátu č.KRPZ-ZA-KDI-SK-50/2017 nadobudlo právoplatnosť 28.7.2017, nesmel túto činnosť vykonávať, t.j. od 28.7.2017 do 28.1.2018.

2.4.Na základe odvolania obvineného bola predmetná vec postúpená Krajskému dopravnému inšpektorátu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní, pričom dňa 13.3.2019 Krajský dopravný inšpektorát v Žiline konanie o priestupkoch proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorých bol obvinený Ing. I. X. zastavil, nakoľko zodpovednosť za uvedené priestupky zanikla dňa 9.3.2019 s poukazom na ustanovenie § 20 zákona o priestupkoch.

3.S poukazom na analogickú aplikáciu záverov vyplývajúcich z rozhodnutia NS SR sp. zn. 9Cdo/65/2020 zo dňa 29.9.2020 súd prvej inštancie konštatoval, že i zastavenie priestupkového konania má za následok zrušenie rozhodnutia, respektíve úkonu orgánu verejnej moci, ktorým bolo voči Ing. I. X. vznesené obvinenie. V danom prípade v rámci priestupkového konania došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia a teda existuje možnosť poškodeného uplatňovať nárok v súlade so zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

4.1.Následne však okresný súd (pri akcentácii teórie dôkazného bremena) dospel k záveru, že (pokiaľ aj možno hodnotiť označené rozhodnutia Okresného a Krajského dopravného inšpektorátu za nezákonné a súčasne zákon nevylučuje postúpenie práva na náhradu škody majetkovej povahy spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu) žalobkyňa nepreukázala vznik skutočnej škody a jej výšku.

4.2.Ak totiž Ing. X. tvrdil, že mu vznikla škoda tým, že sám sa nemohol dostaviť na OO PZ Liptovská Teplá za účelom odovzdania vodičského oprávnenia, ale tak musel urobiť jeho splnomocnenec V. E., ktorý len pre tento úkon prišiel až z G., podľa súdu prvej inštancie nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že takéto náklady skutočne právny predchodca žalobkyne vynaložil, resp. že ich vynaložil len v súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Inými slovami, nebolo preukázané, že boli I. X. zo strany splnomocnenca vyúčtované nejaké finančné prostriedky, ktoré boli vynaložené na cestu v súvislosti s odovzdaním vodičského oprávnenia a že vo vyúčtovanej výške tieto finančné prostriedky aj I. X. uhradil. Len vyčíslenie nákladov na použitie osobného motorového vozidla splnomocnenca totiž nemôže byť dôkazom preukazujúcim, že tieto náklady bolo vynaložené jedine v súvislosti s odovzdaním vodičského preukazu v mene I. X..

4.3.Pokiaľ na pojednávaní splnomocnený zástupca žalobkyne navrhol vykonanie dôkazu a to zistenia majiteľa účtu (vedeného v N. N.) uvedeného na výpise, ktorý predložil, súd ho nevykonal z dôvodu, že sa nejednalo o dôkaz, ktorý by žalobkyňa nemohla predložiť už skôr (keďže majiteľom účtu mal byť priamo splnomocnený zástupca žalobcu). Okrem toho, takýto dôkaz by aj tak nepreukázal tvrdené skutočnosti, nakoľko na predložených výpisoch nie je uvedený dôvod vkladu v hotovosti zo strany I. X..

5.Okresný súd uzavrel, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie vzniku skutočnej škody v dôsledku vedeného priestupkového konania, preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

6.O trovách konania súd rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na § 255 ods.1 CSP a priznal žalovanému, ktorý bol mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7.Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeny v podobe vyhovenia žalobe v celom rozsahu.

8.Odvolateľka označila o záver súdu, na ktorom založil svoje rozhodnutie, za arbitrárny a rozporný s obsahom spisového materiálu, nakoľko nárok čo do dôvodu aj čo do výšky bol preukázaný a dôvodný. Jej splnomocnený zástupca totiž predložil súdu ako dôkaz o kompenzácii trov konania - o úhrade preddavkov na trovy konania, ktoré Ing. I. X. uhradil svojmu splnomocnenému zástupcovi V. E. bezhotovostne, výpis z obrátov na bežnom účte V. E., z ktorého vyplýva, ako bolo v spore tvrdené, že Ing. I. X. tomuto výdavky priebežne uhradil, a to nasledovne: 12. októbra 2016 sumu 500,- eur, 2. decembra 2016 sumu 450,- eur, 6. marca 2017 sumu 100,- eur, 20. novembra 2017 sumu 100,- eur. Na pojednávaní konanom 23. septembra 2021 súd prvej inštancie, že v súlade s koncentráciou konania dôkaz oboznámením sa z výpisom z účtu v N. N. nevykoná. Napriek tomu, že tým zásadným spôsobom

zasiahol do procesných práv žalobkyne, keď odmietol prihladiť na predložený dôkaz, v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje akákoľvek zmienka odôvodnenie tohto postupu súdu prvej inštancie. 9. Bez ohľadu na absenciu náležitého odôvodnenia tohto postupu, dôvody na uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania podľa žalobkyne neboli dané. Opísala chronológiu súdnej veci a zdôraznila, že CSP vyslovene predpokladá procesný postup, kedy strany križujú vyjadrenia (2x), ktoré sú prezentované takým spôsobom, že vždy reagujú na protistranu; následne je vo veci nariadené pojednávanie. V predmetnej veci žalobkyňa už nemala zákonom predpokladanú možnosť reagovať na podanie žalovanej z 24. mája 2021, ktorým sa táto odklonila od svojej predchádzajúcej argumentácie (resp. túto rozšírila o nové skutočnosti), pričom vo veci bolo nariadené pojednávanie, a teda žalobkyňa mienila prezentovať svoj postoj a zároveň sa vyjadriť k rozšírenej argumentácii žalovanej práve na tomto pojednávaní. Žalobkyňa sa na pojednávaní vyjadrila a predložila dôkaz. Súdu teda nič nebránilo predmetný dôkaz vykonať a oboznámiť sa s ním.

10. Podľa odvolateľky dôkaz, ktorý žiadala vykonať (zistenia zo N. N.) nebol dôkazom, ktorý by bez svojej viny nemohla predložiť už pri podaní žaloby, nakoľko malo sa jednať o účet patriaci splnomocnencovi, ktorý žalobkyňu v konaní zastupoval a teda tento môže disponovať akýmikoľvek údajmi zo svojho účtu. Predmetné listinné dôkazy teda boli v dispozícii tretej osoby, a to jej splnomocneného zástupcu, tzn. táto nimi nedisponovala a k zastúpeniu na pojednávaní 23. septembra 2021 došlo až bezprostredne pred pojednávaním, tzn., že skôr predmetné listiny žalobkyňa bez súčinnosti tretej osoby ani predložiť nemohla. Zároveň v danej spojitosti upozornila na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/70/2017 z 31.1.2018 vymedzujúceho atribúty predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a dodala, že predložené listinné dôkazy nielenže boli prijateľné a predložené v súlade so zákonom, ale ich predloženie korešpondovalo s procesným vývojom sporu.

11. Taktiež z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa žalobkyne nie je známe, prečo súd prvej inštancie nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy - oboznámenie súdneho a administratívnych spisov.

12. Ďalej odvolateľka namietala, že žalovaný vo vyjadrení z 12.4.2021 nerozporoval skutočnosť, že hotové výdavky znášal priamo Ing. I. X.. Až v podaní z 24.5.2021 prvýkrát namietal, že nebolo preukázané, že škoda v podobe trov konania vznikla v majetkovej sfére Ing. I. X.. Z uvedeného je evidentné, že v rámci žalobnej argumentácie žalobkyňa vyslovene tvrdila, že trovy obhajoby, v podobe hotových výdavkov znášal priamo Ing. I. X., čím bola dotknutá jeho majetková sféra. Žalobkyňa tiež predložila súdu výpis z obrátov na bežnom účte V. E., z ktorého vyplýva, ako bolo v spore tvrdené, že Ing. I. X. tomuto výdavky priebežne uhrádzal. Na vyvrátenie uvedeného preto nepostačuje len holé konštatovanie, že to nebolo preukázané, bez akéhokoľvek protiargumentu. Aj keď v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov bremeno dôkazu zaťažuje žalobcu, ani toto bremeno nie je bezbrehé a musí byť primerané. V konaní nebolo sporné, že Ing. I. X. a V. E. sú blízke osoby - príbuzní v priamom rade. tento zastupoval Ing. I. X. bez nároku na odmenu a všetko, čo Ing. I. X. V. E. uhrádzal, boli len jeho hotové výdavky, ktoré vznikli v súvislosti s realizáciou jeho procesných práv v rámci obhajoby Ing. I. X.. Je preto úplne logické, že vzhľadom na blízky vzťah menovaných, neexistuje formálna listinná zmluva, ako aj, že V. E. tomuto nepredkladal „faktúru“ alebo inú formu listinného vyúčtovania výdavkov, ako by to bolo v prípade advokáta. To však neznamená, že vzťah Ing. I. X. a V. E. nespadá pod právny rámec, ktorý upravuje ich vzájomné práva a povinnosti. Takýmto rámcom je príkazná zmluva podľa § 724 Občianskeho zákonníka. Žalovaná pritom neprodukovala žiaden dôkaz opaku, ktorý by uvedenú skutočnosť vylučoval alebo aspoň pochyboval.

13. Žalobkyňa súčasne predložila čestné vyhlásenie I. X. o tom, že jednotlivé vklady v hotovosti na účet V. E. vykonal výlučne za účelom poskytnutia preddavkov na hotové výdavky svojho splnomocneného zástupcu. S poukazom na ust. § 366 písm. d) CSP dodala, že predmetné čestné vyjadrenie v čase do vyhlásenia dokazovania za skončené neexistovalo, preto ho bez svojej viny nemohla predložiť.

14. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

15. Mal za to, že naznačovanie (žalobkyne), že rozhodnutie súdu prvej inštancie je prekvapivé, arbitrárne a rozporné s obsahom spisového materiálu, je nenáležité predovšetkým vzhľadom k obsahu rozsudku a právnomu názoru, ktorý bol náležité a zrozumiteľne vysvetlený. Právo na spravodlivý súdny proces v sebe nezahŕňa právo strany konania požadovať, aby sa rozhodlo podľa jej predstáv a požiadaviek. Žalobkyňa ako strana konania nebola žiadnym postupom súdu prvej inštancie ukrátená na svojich právach.

16. Argumentácia žalovaného ohľadom spornosti nároku je zrejmalá, a teda neobstojí tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný vo svojej duplike uvádzal „nové skutkové tvrdenia.“ Žalovaný konzistentne zastával názor o nepreukázaní existencie škody a jej výšky, nárok žalobcu nemal za daný od počiatku, a teda sa

neodklonil od svojej argumentácie, duplika žalovaného bola len reakciou na repliku žalobkyne a celkový vývoj konania. Žalobkyňa je tou stranou konania, ktorú zaťažuje dôkazné bremeno, ako samozrejme aj bremeno tvrdení. Žalobkyňa ujmu v jeho materiálnej sfére od počiatku len tvrdila. Nepredkladala žiadne dôkazy, tvrdiac len, že nárok bol dôvodný aj preukázaný. Nemohol byť, nakoľko žalovaný konštantne od počiatku písomne aj ústne vyvracal skutočnosti tvrdené žalobcom, ako aj tvrdenie, že nárok je daný a preukázaný. Je zrejmé, že žalobkyňa bez svojej viny dôkazy navrhnuť mohla a mala na to dostatočný priestor. Neunesenie dôkazného bremena nemôže byť kladené na zodpovednosť súdu alebo žalovanému, nakoľko žalobkyňa v realizácii procesných práv nikto nebráni.

17. Pokiaľ žalobkyňa až na pojednávaní dňa 23.09.2021 súdu prvej inštancie a tiež žalovanému krátkou cestou predložila písomné vyjadrenie spolu s dôkazmi, a to výpismi z bankového účtu, ktorými mala byť osvedčená a preukázaná existencia škody a jej výšky v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s priestupkovým konaním p. Ing. I. X., mala takto postupovať najneskôr vo svojej replike, ako reakcii na vyjadrenie žalovaného.

18. Z opatrnosti dodal, že predložené listinné dôkazy nepreukazujú, že vklad hotovosti na účet bol realizovaný výlučne v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s priestupkovým konaním, resp. s hotovými nákladmi jeho splnomocneného zástupcu. Poznámka „I. X.“ na predložených dôkazoch nie je nepochybný a jednoznačný dôkaz spôsobilý preukázať priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť jednotlivých úhrad a vkladov so zastupovaním p. Ing. X. jeho splnomocneným zástupcom. Čestné vyhlásenie, v kontexte vyjadrení žalovaného ako dôkaz vkladov hotovosti realizovaný výlučne v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s priestupkovým konaním p. Ing. X. neobstojí a je bez právnej sily, navyše je predložený neskoro.

19. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), subjektívne legitimovanou (neúspešnou) stranou sporu (§ 359 CSP), vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny

20. V rozpore s obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku je odvolacia námietka o jeho arbitrárnosti. Okresný súd totiž okolnosti, pre ktoré považoval žalobkyňou uplatnený nárok za nedôvodný, vysvetlil jednoznačným/zrozumiteľným spôsobom, keď vymedzil právny základ veci a následne skutkové zistenia subsumoval pod hypotézu príslušnej/aplikovanej normy. Púhy subjektívny nesúhlas (odlišný názor) žalobkyne so súdom formulovanými závermi pochopiteľne nespôsobuje (nemôže spôsobiť) arbitrárnosť/svojoľnosť rozhodnutia.

21. Pokiaľ okresný súd v konaní nevykonal dôkaz - zisťovaním z účtu vedeného v N.N. - platí, že dôvody, ktoré ho viedli k tomuto postupu, ozrejmil/špecifikoval v bode 31 svojho odôvodnenia, a to: 1. hospodárnosť/kontradiktórnosť konania (žalobkyňa mala/mohla tento dôkaz predložiť skôr) a (ako i) 2. okolnosť, že tento dôkaz by nebol spôsobilý preukázať tvrdené skutočnosti (vo výpise sú totiž uvedené len výšky vkladov, ktoré nie sú sporné, nie však ich konkrétny dôvod, ktorý by zodpovedal žalobnému nároku). Je potrebné na tomto mieste dodať, že výber dôkazov, ktoré sa budú vykonávať je výlučne na súde (§ 185 ods. 1 CSP). Úlohou súdu pri tejto myšlienkovvej činnosti je postupovať tak, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorým by bolo možné preukázať rozhodujúcu skutočnosť. V rozoberanej spojitosti nie je ďalej zrejmé, aká konkrétna okolnosť (by) mala byť preukázaná oboznámením navrhovaných spisov (súdneho a administratívneho), ktorého (oboznámenia) sa odvolateľka domáha. Pre rozhodovanie súdu o výbere dôkazov (viď veta tretia tohto bodu) je však primárne nevyhnutné mať (zo strany súdu) vyriešenú (a teda sporovou stranou konkrétne tvrdenú) otázku, na preukázanie ktorej/akej skutočnosti sa má vykonať ten-ktorý dôkaz.

22. Stotožniť sa nemožno ani s odvolacou námietkou týkajúcou sa podmienok koncentrácie konania (§ 153 CSP). Tvrdenie o tom, že Ing. X. uhradil/vynaložil výdavky, ktoré sú samotným predmetom žaloby, je základným/elementárnym skutkovým tvrdením v danej veci, na ktoré sa viaže (§ 132 CSP) povinnosť označenia dôkazov na jeho preukázanie. V tom spočíva procesná zodpovednosť strany sporu (žalobkyne) za výsledok konania, pričom v okolnostiach súdnej veci to platí o to viac, že už v prvom vyjadrení (č.l. 31-34 spisu) k žalobe žalovaný uviedol, že „žalobca nepreukázal, že mu...vznikla škoda v ním požadovanej výške“, ktorú námietku v ďalšom vyjadrení rozšíril, keď podrobnejšie (č. l. 59 spisu) spochybnil vynaloženie žalovaných nákladov.

23. Ak teda minimálne druhé z opísaných vyjadrení žalovaného, predstavujúce popretie dotknutého skutkového vyjadrenia, bolo žalobkyňi doručené dňa 14.6.2021, nie je konštatovanie okresného súdu o oneskorení predložení (žalobkyňou) listinného dôkazu - výpisu z účtu preukazujúceho vklady Ing. X. - až na pojednávaní konanom dňa 23.9.2021, svojvoľným výkladom podmienok kontradiktórnosti sporového súdneho konania.

24. Odhliadnuc od opísaných skutočností, ktoré vo svojom súhrne podporujú záver okresného súdu, v zmysle ktorého žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu škody ako kumulatívneho (jedného z viacerých) pojmového znaku daného zodpovednostného vzťahu, je nevyhnutné z určujúceho hľadiska zo strany odvolacieho súdu zdôrazniť, že vo všeobecnosti je síce akceptovateľná východisková úvaha okresného súdu (body 24 a 25 jeho odôvodnenia) o možnosti analogického použitia (na priestupkové konanie) ustáleného záveru aplikačnej praxe, podľa ktorého (záveru) rovnaký význam ako zrušenie nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia má i zastavenie trestného stíhania, následne však už súd prvej inštancie nezohľadňuje nadväzujúce/súvisiace závery rozhodovacej činnosti súdov. V ich zmysle totiž/síce skutočne zmyslu právnej úpravy zodpovedá, že nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) nezákonného rozhodnutia, avšak rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia/vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania a (preto) rovnaké dôsledky (ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia) má (len) rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil/nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným.

25. Inými slovami, nie akékoľvek zastavenie stíhania má automaticky účinky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania. Pre vznik takýchto kvalifikovaných účinkov musí s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vyjsť najavo, že podozrenie zo spáchania trestného činu (analogicky priestupku) sa nepotvrdilo (dotknutá osoba čin nespáchala) a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania. Len vtedy je možné považovať postup orgánov činných v trestnom konaní za mylný a zasahujúci do základných práv.

26. V osobitostiach súdnej veci však k takému záveru nie je možné dospieť, nakoľko dôvodom zastavenia priestupkového konania (voči Ing. X.) bolo uplynutie (viď upovedomenie na čl. 8 spisu) zákonnej 2-ročnej prekluzívnej lehoty na prejednanie (priestupkovej) veci v zmysle § 20 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch. Na tomto mieste dáva odvolací súd do pozornosti rozhodnutie NS SR vydané pod sp. zn. 1Cdo 167/2016 a uverejnené v periodiku Zo súdnej praxe pod č. 50/2018, v zmysle právnej vety ktorého o nenaplnení predpokladu spáchania trestného činu obvineným nemožno hovoriť v prípade premlčania trestného stíhania (tu priestupkového - pozn. odvol. súdu), kedy dôvod zastavenia trestného stíhania závisí len od splnenia objektívne zákonom ustanovených podmienok (od márneho uplynutia premlčacej doby), nakoľko spáchanie skutku majúceho znaky trestného činu obvineným sa tým nijako nespochybňuje. To znamená, že v prípade zastavenia trestného stíhania z dôvodu jeho premlčania právo na náhradu škody nevznikne.

28. Z uvedeného vyplýva pre súdnu vec zásadný právny záver a to, že okresný súd mohol/mal zamietnuť žalobu už (bez ohľadu na riešenie otázky ne/preukázania výšky škody) z dôvodu neexistencie nezákonného rozhodnutia ako prvého/primárneho predpokladu daného zodpovednostného vzťahu. Opísané (konštatovanie, že nevznikla zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie) zároveň zakladá vecnú správnosť napadnutého meritórneho výroku, čo viedlo odvolací súd k jeho potvrdeniu.

29. Nadväzne potvrdil rozsudok aj v od meritórneho rozhodnutia závislom výroku o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd totiž náležite aplikoval zásadu miery úspechu v spore.

30. Nad bezprostredne nevyhnutný rámec odvolací súd dodáva, že nezanedbateľnú mieru pochybností vyvoláva aj (osobitne neriešená) otázka existencie príčinnej súvislosti (účelnosti) v súvislosti s tvrdeným dôvodom vynaložených nákladov - cestovných náhrad uhradených splnomocnencovi na odovzdanie vodičského preukazu na OO PZ Liptovská Teplá - keď predmetnú dispozíciu (odovzdanie vodičského preukazu) bolo možné vykonať na ktoromkoľvek útvare PZ v rámci Slovenska.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nebola so svojím odvolaním úspešná ani v časti, preto úspešnej protistrane - žalovanému patrí voči nej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O konkrétnej výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 v spojení s § 251 CSP.

32. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.